

ÚJ FOLYAM. V. KÖTET

23. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. JUNIUS 3.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A SZUSZ.

— Humorisztikus regény, írta Szabó Endre. —

XII.

(23. közlemény.)

A NAGY HALOTT.

„Halál ellen nincs orvosság!”

A Varangyékos Rézi sátrából egyszerre hallatszott fel két éles hang: a Varangyékos Rézié és a Savanyú Ágnesé — mert ez is ott hallgatta a népgyűlést, bár igen jól elbujva s csak egy kis nyíláson lesve ki szemével.

Csakhogy az a két hang merőben ellentétes természetű volt: Varangyékos Rézi torkaszakadtából kaczagott, mikor látta, hogy Loncsár lefordult a hordó tetejéről, ellenben ugyanannak a gyászos esetnek a láttára Savanyú Ágnes a szíve mélyéből ugrasztott ki egy kétségbeesett jajkiáltást.

A Loncsár publikuma pedig általános derűtséggel szemlélte Loncsár «halálát» és egészen meg volt nyugodva, látva, hogy még csak meg sem ütötte magát, hanem odapottyant a Savanyú Mihály ölébe.

Csakhogy azért mégis igaza volt Loncsár Andrásnak, mikor felkiáltott, hogy «meg vagyok lüve!»

Tökéletesen meg volt löve az ő pártvezérsége, népszerűsége.

Savanyú Mihály ijedten tette le a földre párt-vezértársát s végképen nem tudta elképzelni, hogy micsoda nevetni valója akadt most az egész közönségnek?

ijedten nézett a Loncsár halvány arczára, becsukott szemére, mozdulatlan tagjaira. A nép csodálkozva csoportosult oda és Savanyú Ágnes, a mint jajveszékelve kiszaladt a sátorból, alig bírta magát át-törni a tömegben.

— Jaj, istentelenek, istentelenek, hát mit kaczagnak kigyelmetek? Eresszenek már no!

Egészen kétségbe volt esve a derék leányzó, mert lelkiismeret-furdalást érzett a miatt, hogy ő az oka a szerencsétlenségnek: az ő révén tudta meg Kerekes Lajos, hogy mi volt itt készülöben...

A mint egészen közelébe ért a «meggyilkolt»-nak, hamarosan kikotorászott száz meg egy zsebéből valami kámfort vagy mit? azzal el kezdte simogatni a Loncsár halántékát, majd a Loncsár legényével vizet hozatott, azzal meglöcsölte a «holt» nyakacsigáját.

Loncsár uram felvetette a szemét... legelőbb is az isten szép egét látta meg... aztán Savanyú Mihály, majd az Ágnes aggódó alakjai tüntek szemébe... abból, hogy ez utóbbit is maga mellett látta, azt következtette, hogy talán már hosszabb ideje fekszik eszméletlenül... majd azon törte a fejét, hogy ugyan

hol sebesülhetett meg? mert nem érzi sehol... de úgy olvasta valahol, hogy hiszen a katona sem érzi az első időben a golyó sebet... hm! hiszen ha csak ennyiből állna az a megsebesülés, hát azt még elviselhetné az ember... de hátha valami veszedelmes helyen kapta a lövést? erről szeretett volna meggyőződni... rájött a módjára, hogy hogy teheti ezt meg? befogta orrát, száját, aztán felfujta magát: ha úgy megduzzad minden izma, megfeszül a bőre: a talált helynek fájni kell... de ez a műtét semmiképp sem sikerült: nem érzett sehol semmi fájást, ellenben Savanyú Ágnes látva, hogy a Loncsár András foga összevágódik, szeme kidüllyed, (persze a nagy felfuvástól), fájdalmas sikoltással vetette le magát Loncsárhoz s két kezét kétségbeesetten tartva magasra, magán kívül kiabált: «Jaj, haldoklik már!...»

Loncsár Andrást e kijelentésre csakugyan halálos rémület fogta el, még náloványabb lett, megint az ég felé fordította tekintetét és várta, hogy meddig látja még azt a szép kékséget, addig nem hal meg... aközben pedig hideg veríték ütött ki a homlokán...

Igazán, talán csakugyan megöli a szegény Loncsár Andrást a nagy ijedelem, ha szerencsére megint óriási hahota nem üti meg a fülét. A Savanyú Ágnes kétségbeesett felkiáltására elkacagták magokat az emberek s tréfálva kiabáltak oda, hogy ugyan ne mókázzanak már az öreggel, hiszen flótával csak nem lőhettek agyon.

— «Micsoda? — kapott a szón magában Loncsár András, — flótával? De mikor úgy tett, hogy: puff! No, hiszen csak a' kéne még!» — gondolta aztán, — «kiállítani az emberrel a halált, osztán még csak nem is igazi puskával... mert most már mindegy volna... talán mégis csak jobb lett volna az igazi puska, ha már ugysem talált halálosan...»

Felemelte a fejét, széllyel nézett...

Jaj, milyen csufondárcs polák vigyorognak rá... mind az ő emberei... csak úgy félvállról magyarázzák az eseményt az ujabban oda furakodóknak... a semmire valók, még csak nem is sajnálják, már akármilyen kicsiny is a szerencsétlenség... csak az árva Savanyú Mihály áll le-leffent kezekkel mellette... csak az az egy ember hiszi, hogy itt baj van...

Loncsár András behunyta a szemét, hogy ne lássa a csúfolkodást... visszatette a fejét az előbbi helyére, s el volt tökéelve, hogy addig meg nem mozdul, míg nem viszik... már most csak azért is be kell bizonyítani ennek a hitetlen népnek, hogy nem tréfa-dolog ez... csak egy könyörületes szív akadna köztük...

Lassankint a férfiakat asszonyok és gyerekek vál-

tották fel a tömegben... ezek — hála az égnek! — nem voltak olyan kemény szívűek... kacaj már gyérebben volt hallható és óbogatásckat, kéz-összecsapásokat lehetett hallani... Savanyú Ágnes szapora készséggel és részvétellel beszélgette el a körülállóknak az eseményt, gondosan kikerülve a «flóta» és «puska» szokat, csak a «lövést» emlegetve, a mi jaj, beh jól esett Loncsár Andrásnak! Aztán igyekezett a jó Ágnes megnyugtani a vén asszonyokat a felől is, hogy isten segítségével nem lesz talán nagyobb baj, csak jönne már a legény, meg a Miska inas a saroglyával...

Végre megérkezett a «mentő társulat», Miska inas és a csizmadia legény személyében. A legény egykedvűen fogta meg az ő nagyra becsült és bámult urának a fejét, de a gazember Miska majd szétrepedt a nagy nevelhetnémségtől s tán nem is állja meg a kacagást, de mert ő lábtól került a majszterjához s onnan emelte az öreget, nem mert utat engedni jó kedvének, mert félt, hogy mellybe rugja ez a «halott ember».

Savanyú Ágnes a hozott párnából, pokróczból és lepedőből ágyat vetett a saroglyán Loncsár Andrásnak s óh-istenemkedett szünetlenül, Loncsár András pedig hagyott magával mindent csinálni, még mindig nem merte a szemét felvetni, de mikor a menet elindult s Varangyékos Rézi csúfolkodva elkezdte énekelni a sátra előtt éhaladó gyászmenetre:

*«Meghött a vén Dubai,
Nincs benne több pára...»*

akkor már ha még úgy meghalt volna is, megribbant benne a méreg s egyszerre csak — felült a saroglyán a fehér lepedőben s öklivel oda fenyegetett a kofára, hogy az minden vitézsége mellett majd nyavalyássá lett s az ének következő sorát, hogy: «Kihulltak a fogai» elharapta a közepén és örült, a mikor látta, hogy Loncsár megint lefeküdt és «holtan» viseli magát.

S utóljára sem volt tréfa-dolog a Loncsár András halála: mikor otthon kihámozták a saroglya-ágyból s ő lábra áll, a ki csak ránézett, mindenkinek az a gondolata volt, hogy nincs rajta Krisztus képe: szinte sárga volt az arcza s erőtelen minden izma.

Judit szó nélkül fogadta a hazahozott holtat, s azután sem kérdezte meg tőle, hogy mi baja? hol fáj? a mi igen elkésérítette a meglőtt apát. Nem is állhatta szó nélkül s nagy nyögéssel megszólította leányát:

— Hát... te... még csak egy sajnálkozó szavad sincs hozzám?...

— Maga kereste apám, a mit kapott.

— Magam... magam... persze, hogy magam...
tünődött Loncsár minden felindulás nélkül, de hát a
jusomat csak nem hagyhatom... minek sinkófalta el
a kontraktust?

Ez utóbbi kérdést vontatva, tétovázva vetette fel,
félénken nézve leányára, hogy ugyan nem haragszik-e
az meg ezért a fellevésért? De Judit úgy tett, mintha
nem is hallana, s csak nézte, a mint Savanyú Ágnes
sürgött-forgott és végig komendált minden patika-szert
a meglogyhadt Loncsár számára, különösen sokat em-
legetve az «ál-körmös»-t, mint a melyet ijedtség ellen
mindig igen jó sikerrel szoktak használni a gyerekek-
nél. Savanyú Mihály meg a mint leült egy helyre, ott
maradt mozdulatlanul s le nem vette a szemét a térde-
kalácsáról.... valami megfoghatatlan, elképzelhetlen
volt előtte az egész eset...

S végre is felcsert kellett hivatni, hogy Loncsár
Andráson eret vágjon. Az segített: mintha a belé
rekedt nagy ijedelem kicsurgott volna a fekete vé-
rével

De hiába lett jobban Loncsár András: a halottaiból
felkelt büszke csizmadia, a hatalmas pártvezér, az
utólérhetetlen bölcs nem volt többé...

Az egész párt úgy szétszaladt, mint ölyü elől a
csirke... Nem akadt ember az egész városban, a ki
a Loncsár hívének merte volna magát vallani s kö-
vetkezésképp Csalomárra készült volna szavazni. Általá-
nos neveltség tárgya lett a szegény Loncsár András,
elannyira, hogy a rektor egy újabb sódarért a Csen-
telyi-párt kortesei számára megint egy kortes-verset
írt gyilkos szatírával örökítvén meg a Loncsár agyon-
lövettetését, — s azon mulatott az egész vármegye.

S a mint a választás napja eljött és a szavazásnál
Csalomár Györgyöt ajánlani kellett volna, bizony még
annyi ember sem akadt, a mennyire törvény szerint
szükség lett volna.

Csentelyit egyhangúlag választották meg...

Ez annyit jelentett Loncsár Andrásra nézve, hogy
tehát oda van a polgármesterség is...oda a viczispán
vő...oda minden...

Nem maradt egyéb az egész szép tervből és kilátásból,
mint azok az ezer forintok, a melyeket Csalomár György
ígért, azoknak is csak a nyele, tudniillik: a telegrammok.

Mivelhogy Csalomár György a választás napján sem
adott magáról életjelt, sőt arra a telegrammra sem
válaszolt, a melyben fényes bukásáról értesítette Lon-
csár András, nem volt más hátra, mint egy árkusos
levelet írni neki, elmondván abban mindent körülmé-
nyesen, kimentvén a pártot azzal, hogy a bukás oka

egy-egyedül a nagyságos jelölt úr: mért nem mutatja
magát egyszer sem? s végül egész tisztelettel azzal
«örökölvén», hogy azt a vagy három-ezer forintokat
pedig, a melyek a nép megvendéglésére, zászlókra stb.
kiadattak, megtéríteni ne terhelhetnék.

Elment ez a levél először «mezitláb», t. i. egyszerűen
bérmentve; elment egy hét mulva recepisz mellett,
két hét mulva retúr-recepisz mellett: de csak nem
jött rá válasz...

Loncsár András dühbe jött, (kivált mikor Savanyú
Mihály is előállt egy világosabb pillanatában, hogy
«mikor osztozunk már?») s elébb még egy ekszpresz-
retúr recepizet levélben megmagyarázván Csalomár-
nak, hogy mi a «tiszteesség és becsület», s arra sem
kapván választ, elhatározta, hogy bepörli a csalfa kép-
viselő-jelöltet.

Bepakolta a Csalomár telegrammjait s elküldte egy
pesti ügyvédhez.

Egy hét mulva jön az ügyvéd levele, hogy hát ki
az a Csalomár György? Mert ő (az ügyvéd) egy hét
óta keresteti hat segédjével, tanulmányozzák a vendég-
lőkben az «idegenek lajstromát», átkutattak a bejelentő
hivatalban minden Cs, sőt minden Cz, de sőt minden
G alatt bejegyzett neveket, de Csalomár György nevére
nem bírnak rájönni; való, hogy a lefolyt választások
alatt a jelöltek közti egy Csalomár is volt említve s
ennek folytán ő személyesen tudakozódott a szabadelvű
párti központi végrehajtó bizottságnál, de ott abban a
hitben éltek, hogy Csalomár György pártjuknak csara-
bulyi jelöltje bizonyosan valami vidéki, épen is tán
csarabulyi nagy-úr lehet, mert itt nem járt «erkölesi
támogatásért», s ilyen neki ki sem utalványoztatott;
végül visszamellélve a Loncsár uram aktusait, kéri
az ügyvéd, hogy eljárása és ezen levelének írás díjja
fejében postafordultával 100 frt 15 krajczárt megkül-
deni sziveskedjék.

Azalatt meg kezdtek egyenkint visszaérkezni a Lon-
csár által Csalomár Györgyhez, a «Szikszay-vendéglőbe»
címezett levelek: elébb a mezitlábás, azután az aján-
lott, azután a térti-vevényes, végül az expressz-térti-
vevényes: mindegyikre az volt írva, hogy «címezett
ismeretlen», — a legutolsóira már hatszor, mérgesen
aláhúzva.

Loncsár Andrásnak megállt az esze s kénytelen volt
egy pár üveg szegzárdit elnyeletni Savanyú Mihálylyal,
hogy ezt a dolgot jól meghányják, vessék.

— De nézze csak tanácsos uram: hiszen magunk
beszéltünk vele...mi?

— Persze hogy beszélünk...jól emlékszem rá...
fekete képű volt. Még azt is tudom, hogy én éjfél után

voltam soros...de mégis...éjjel előtt...úgy van éjjel előtt...

— Aztán ihol a levele is, a távirata is, itt az aláírása.

— Igen: Csa-lo-már György...az a'...világos

— Hát hogy lehet azt mondani, hogy ez az ember nincs a világban...

Savanyú vállat vont.

— Bolond beszéd...

— Hát most azt mondja meg tanácsos uram: hogy mit csináljunk?

— Én mondjam meg? én azt mondom, hogy ne csináljunk semmit, mer' még nagyobb lesz a köcsőség.

— Jól van, én nem bánom, hanem akkor ihol az ügyvéd kontója: nincs egyéb, a min megosztózhassunk, mint ez, hát osztozzunk meg ezen.

Savanyú gyanúsán meredt Loncsárra:

— Én lemondok a magam résziről...

— De nem oda Buda! Közös lett volna az igazság, a mit kerestünk, hát közös a teher is... ha tanácsos uram azt mondja, hogy Csalomárt hiába kutatjuk....

— Dehogyan mondom! én szerintem Csalomár György van... mer' így fogtam ni, mint most nemzeti uramat...

— No hát teremse elő...

— Kell is nekem? minek nekem? nekem nem ígért semmit, nekem még egy kurta szivart se ígért... akkor épen nemzeti uram volt a soros...

— De kutya-disznó-teremtette! tanácsos uram is legyen már egyszer a soros! — pattant ki a méreg Loncsárból, nem tűrhetve már tovább a Savanyú Mihály paraszt-furfangját, — persze ha kikerestem volna az egynehány ezer forintokat, hát abban mindjárt soros lett volna tanácsos uram is...

— Abban igen! — mérgeztette még jobban Loncsárt Savanyú Mihály. Még nevetett is hozzá.

— No hát! felezzük a kárt is! A levelezési költséget fel se számítom: fizessen tanácsos uram ötven forintot, azzal vége.

— En? ötven forintot? hiszen az egész Csalomár György nem ér ötven forintot! — fordította Savanyú megint ravaszul más alapra az ügyet, mintha itt nem is Loncsár András bőréről, hanem a Csalomáréről volna szó.

— Úgy? — ugrott fel Loncsár András, hóna alá kapva Savanyú elől a szegzárdis üveget és poharat, a melyet ez egymagában szopogatott, — hát akkor tudja Savanyú uram, mit mondok én kigyelmednek?

— Ugyan mit? — nézett keményen Loncsárra Savanyú.

— Hát azt, a mit a gróf mondott kigyelmednek, a helyett, hogy te-s-tu pajtásának szolította volna! Azt én!

Savanyú Mihálynak majd kiugrott a szeme a nagy haragtól.

— Azt érti, hogy «bűdös paraszt».

— Te mondad! — ütötte rá Loncsár méltóságosan s vitte ki a szobából a czilinder bort és poharat.

Savanyú pedig dühében rágyujtott, a pipakupakkal oda zárta a pipába a gyufát is, vette a csáti botját s gyors lépésekkel távozott, a kapuból kiáltva vissza csufolkodva Loncsárra, a ki azonközben visszatért a szobába és az ablakon nézett ki.

(Folyt. köv.)

KELETI BÖLCSEKBŐL.

A ki csak egy ujságot olvas — ostoba lesz.

A ki két különböző pártszínezetű ujságot olvas: megőrül; — de

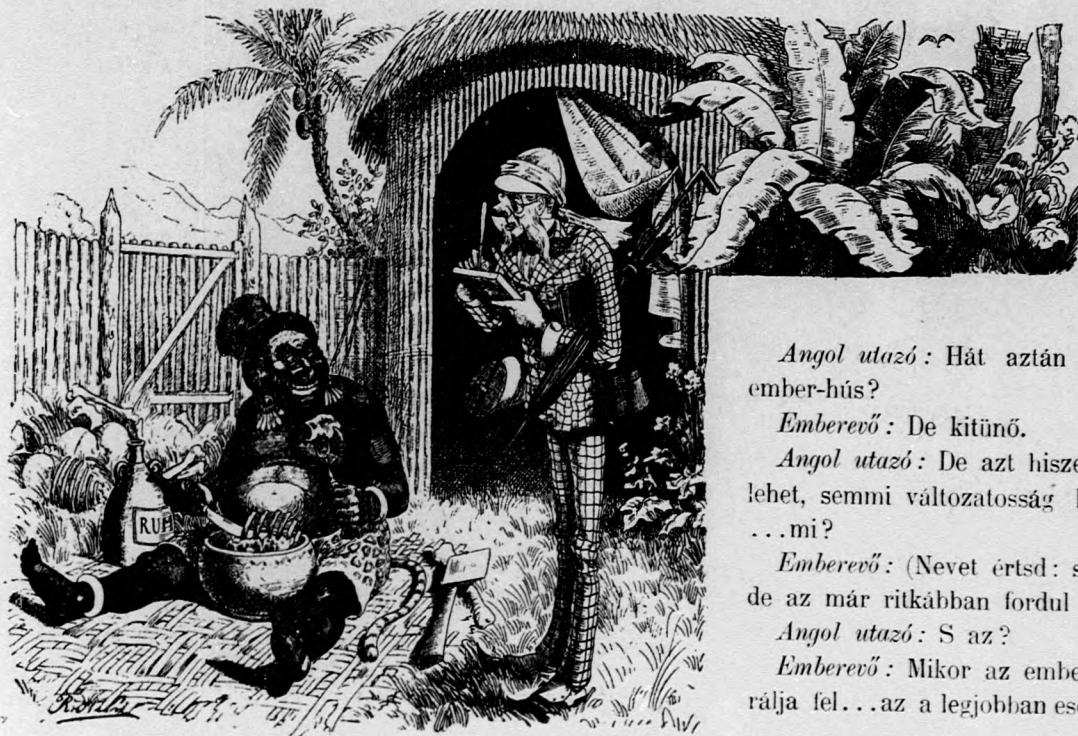
A ki minden létező ujságot olvas: az okos lesz, mert soha többé semmi ujságot sem vesz a kezébe.

CSAK AZÉRT.

Talpra esett tréfás ötleteiről még ma is megemlegetik Sedlmeyer ispánt, ki az alsó Lendvai uradalom egyik majorjában szolgált — a negyvenes évek elején. — Egy ízben történt, hogy K. kasznár, a magtár inventálására éppen olyankor ment ki, mikor S. neve napját ünnepelte. Többen jöttek össze a tiszt-társak, — bor — kártya — és dévajkodás között töltötték az éjt, s belebonyolították az öreg K. kasznárt is, ki pedig különben odahaza a tyukokkal szokott lefeküdni. — Korán reggel aztán ki-ki kocsijára ült, hogy együtt utazzanak A. Lendvára, a minden 14-ik nap tartani szokott «tisztü-ülésre» — Az öreg úr csak tűrte egy darabig, hogy az ispán minduntalan megállította a kocsit s leleszállt, utóbb azonban zsörtölődött, hogy ez alatt a rövid egy óra alatt sem maradhat békességben. — Hideg decemberi reggel volt, de hogy bontakozott volna ki az öreg úr a bundából, melyből csak az orra hegye meg a kucsma csuesa állott ki. Közelgetnek A. Lendvához, az ispán pipára gyujt, s mikor a város végéhez érnek, hol az országot egész szélességében, egy bokáig érő pocsolya díszelgett, — elkezd az ispán szimatolni, fészkelődni, s mikor a mocsár közepére ért a kocsi, elkiáltja magát:

— Megállj kocsis! Kutya-teremtette! ég bunda! s ezzel kiugrik a kocsiból a mocsár szélére. Az öreg úr sem volt röst, kidobta magát a kocsiból még pedig a mocsár kellő közepébe, rémülten kérdezve, hogy hol ég?

— Nincsen semmi baj, édes uram bátyám? Csak azt akartam, hogy maga is leszálljon legalább egyszer a kocsiról, ne hogy idehaza dicsekedhessék.

Angol utazó: Hát aztán barátom, jó az az ember-hús?

Emberevő: De kitünő.

Angol utazó: De azt hiszem, nagyon unalmas lehet, semmi változatosság benne, semmi pikáns... mi?

Emberevő: (Nevet értsd: sóhajt.) Van, van... de az már ritkábban fordul elő...

Angol utazó: S az?

Emberevő: Mikor az ember az anyósát vacsorálja fel... az a legjobban eső, legédesebb falat...

TUDOMÁNY.

A jövő évben az «Üstökös» is konkurrálni akarván az akadémia tagságra, van szerencséje a Tudós Társaságot értesíteni, hogy ő a tudományok elsajátításának egészen új rendszerét állapította meg, nevezetesen azt, hogy mindenféle tudományt legjobban el lehet sajátítani a vendéglőkben; mégpedig tanulmányozni lehet ott:

1. az *archeológiát*: a tojásokon, virslikén és vagdalt pecsenyéken;
2. a *mineralogiát* a csirke- marha- és kappan-pecsenyéken;
3. a *históriát*, mivel ott pletykálnak legtöbbet;
4. a *geográfiát* az asztalokon látható mappákból;
5. a *kémiát* a magyarádi bor és Mohai Ágnes révén;
6. a *matematikát* a fizettségnél;
7. a *geometriát*, mert a hamarabb letelepedett vendég rendszeren végig méri a hozzá később leülőt;
8. az *esztétikát*, mert kénytelen az ember tányérát, kanalát és villáját következetesen újra megtörltetgetni;
9. az *orcostant*, mert jól megfigyelhető, hogy miképpen keletkezik a gyomor-katarus;
10. a *holt-nyelveket*, csak hozasson magának az ember borjú- vagy disznó-nyelveket;
11. a *sztrategiát*, persze csak némelyek, a kik ügyesen ki tudják kerülni a fizetést;
12. a *nemzet-gazdaságtant*, olyformán, hogy az illető tanulmányozó mindig az asztal-társa és barátja borából tölt magának.

SZÓRAKOZOTTSÁG NETOVÁBBJA ?

Mikor a professzor úr be akar nézni a szomszédja kertjébe s a helyett, hogy kényelmesen, a kerítés rácsa közt nézne be, a kulcs-lyukon át kukucskál.

(Késő, vagyis korán reggel jön haza a lumpoló férj s lopva akar levetkőzni; de oldalbordája felébred.)
 — János te, János! mit akarsz? Ugy-e már megint vadászni akarsz menni? a multkor is úgy meghütötted magad... ugyan nyugodj már, maradj itthon!
 = No, jól van, feleség... lásd, hogy nem ellenkezem veled... itthon maradok, lefekszem...

FALUSIAK PESTEN.

(Az országház előtt.)

— Apám-uram! gyerünk innen hamar..... nem látja kend, hogy im ott áll a kirá'?

LETEREMTETT SZÓNOKLAT.

Arról volt szó egy nagyobb városban, hogy valami odaérkező nevezetességet ünnepélyesen kell fogadni. Ebben az érdeemben nagy nép-gyűlést tartottak s egy szónok nagy hévvel argumentált a mellett, hogy nem huszonöt, de száz *főnyi* köldöttség menjen ki a vasúthoz.

Nagy vivatozás, eljenzés. A szónok már-már diadal-maskodik indítványával, de ekkor közbekiált valaki:

— A szónok bizonyosan — kuesma-csináló.
 S egyszerre megbukott a száz-*főnyi* indítvány.

OKA-FOKA.

— Éljen a gőz, uraim! — kiált fel egy fiatal gavallér az ivó-asztalnál, — hiába: az a 19-ik század legnagyobb szerü találmánya!

— Hát aztán te csak most jössz rá erre? — kérdi az egyik czimbora.

— Csak én! — felelt amaz, — hiszen csak tegnap történt, hogy a gazdag nagybátyám egy vasuti szerencsétlenség átkalmával meghalt.

«De az embert vágyai vezérik...»

«Pacsirta-szót hallok megint...»

«Ablakból itt-ott oly hívólag
Kandikál ki egy-egy mécsvilág,
De ők tovább mennek...»

«Most már mulassatok, barátaim,
Az én mulatságomnak vége van...»

MIT TALÁLGAT?

— Ugyan kedves Ilonám, szabad-e tudnom, hogy mit találgatsz azzal a virág-tépéssel? Szeret, nem szeret: ugy-e azt?

— Nem biz' én, kedves Béla, hanem azt, hogy meddig maradok hű hozzád?

A JÓ FALUSIAK TRÉFÁIBÓL.

Jó módú szessziós parasztlégeny házasodott. Már ilyenkor a helyben lakó ispánnak okvetlenül jelen kellett lennie.

Ugyancsak rakta a tánczot egy tánczó betyár legény, ki a jóból többet vevén be, házsártoskodni kezdett.

— Ide namar egy kis paprikát, sugja az ispán, a mellette ülő szomszédjának, — mindjárt haza megy ez innét.

— A paprikából aztán tenyerére tett egy kanálnyit, s ezt tiszta vízzel péppé keverte ujjával. Mikor készen volt, oda lép a legény mellé, ki a falu legszebb lányával járta a kállai kettőst, s amugy verbungososan oda rikkantja: «Szorítsd hozzád nem anyád» s a paprikás tenyerével, a száz ránczra szedett hó fehér gyöles gatyá ülepére csap. — Ezzel — mint a ki dolgát jól végezte odább áll, s maga is tánczba keveredik. — Egy negyed óra múlva csak félre huzza ám egyik pajtása a legényt, s kérdezi, hogy mit csinált a gatyájának? A legény elő huzza a nagy bőségu gatyá hátulját, — megbámulja, — dörmög valamit s ugy suttymban ugy elpárolgott, hogy reggélgi látni se lehetett.

NEKI ELÉG.

Halott-kém: Csuri Mihály uram: a kigyelmed feleségét nem lehet hamarabb eltemettetni, mint holnapután

Csuri gazda: Ugyan mért ne lehetne? Holnapután épen marhavásár van, akkor nekem sok a dolgom, nem érek rá temetni.

Halott-kém: Hja, barátom, mégse lehet máskép, mert hátha csak tetsz-halott a felesége?

Csuri gazda: Tetsz-halott? No, a a felől bátran el lehet holnap is temetni: nekem egészen jól meg van ő halva.

MORZSÁK.

— Hány éves vagy fiacskám?

— Otthon az asztalnál hat, ha pedig vasuton utazunk: négy éves.

*

Reporter: Van egy nagyszerű hírem.

Szerkesztő: Nos, nos?

Rep.: Egy embert láttam, a ki egész életén keresztül nem volt ki a szobából.

Szerk.: Ki az?

Rep.: Egy háromnapos gyerek.

PIPA!

Egy rátarti hölgy mindenképen szerette fitogtatni hogy ő bárónő s apját mindig így emlegette:

— Az én boldogult apám, a báró...

— Hát volt egy másik is, a ki nem volt báró? —
főzte le valaki.

ELŐRE-LÁTÁS.

A zsidó apa elmegy a házasság-közvetítőhöz:

— No, Jainkef, van-e a Fáni lányom számára vőlegény?

— Mit ad ön hozományul?

— Kétezer forintot.

— Két ezer? No kétezerre csak a Kohn Móricz van.

— De hiszen az sánta.

— Sánta? Persze hogy sánta. De tesz az valamit, hogy sánta? Tegyük fel, hogy megkapja a Fánika a gazdag Kraus Májert, az szerel ekvipázon kuesirozni, a lovai megbokrosodnak, ő kiugrik a kocsiból, eltörik a lába, az is sánta lesz és muszáj neki egy nagy patika- és doktor-kontót is kifizetni a sántaságáért: a Kohn Móricznál pedig ez már semmibe sem kerül, mert ő már kész sánta!

NEM SZÓL.

— Mit szól Tyukodi ur az unoka-nővéremhez, a ki most zongorázik?

— Tetszik tudni: szólni nem szólok semmit, de gondolni azt gondolom, hogy egy kicsit csufocska.

ENGEDETT.

Paraszt: Mennyibe kerül ez a ködmen?

Köbi: Mogánok majd 5 florén.

Paraszt: Hát ez?

Köbi: 4 florén.

Paraszt: Ha enged, akkó mind a kettőt megvöszöm.

Köbi: Hát a kettőt odáadom magának 9 florén.

Paraszt: No akkor pakujja be.

JÓ TANÁCS.

— Kedves barátom, tudatom, hogy nősilni szándékozom és hozzád jöttem mint tapasztalt emberhez, véleményedért.

— Furcsa eszme ugyan, de nem foglak azért lebeszélni, tanácslom azonban, hogy tégy úgy mint atyád tett és — ne házasodj.

EGY ORVOS PRAKSZISÁBÓL.

Egy orvos beszéli élményeit:

— Amputálást vittem véghez, annyira izgatott voltam, hogy hibát követtem el —

— Nagyt?

— Nem, csak eltévesztettem a beteg egyik lábát a másikkal.

HELYRE ICAGITOTTÁK.

A görögöiek nem voltak megelegedve a templomjokkal; szerették volna, ha egy kicsit jobban az utca közepére építették volna. Panaszkodtak is e miatt a kocsmában. Meghallja ezt egy «átsavargó» (ad normam: «átutazó») ezermester s odaszól a panaszkodó atyafiaknak, hogy hiszen azon nagyon könnyű segíteni. Csak vetemedjék neki négy-öt ember és tolja, ő majd a másik oldalon borsót hint alá: úgy odább tolják a templomot, mint annak a rendje. Nagyobb biztosság kedvéért teregessék le a másik oldalon a subáikat jelnek, s majd meglátják, hogy milyen távolra eltolták a templomot.

Persze, hogy kaptak az alkalmon a jó görögöiek s menten neki láttak a munkának.

Egy jó óra mulva látni akarták az eredményt, átmentek a másik oldalra,

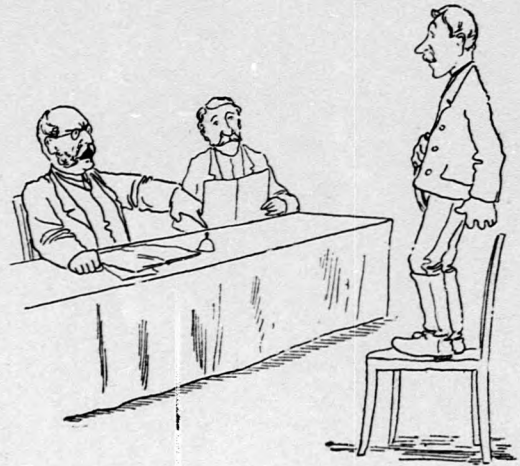
s az eredmény nemcsak sikerült, de tulságosan is sikerült, amennyiben annyira eltolták a templomot, hogy a subáik is eltűntek — bizonyosan rátolták a templomot.

Nagyon is szerették volna megköszönni az idegennek a jó tanácsát, de az elég szerény volt ezalatt odább állni.

A KI ELŐSZÖR ÁLL BIRÓSÁG ELŐTT.

— András, hívja be a tanut.

— Hallatlan! — Le, a földre, barom!

— Nézd el csak, nézd! hát magát ki kínálta meg üléssel? Álljon fel!

? ! ? !

SZÁMTANI FELADVÁNYOK GYERMEKEK SZÁMÁRA

Egy magyar nagyrúnak van évi jövedelme: a disznói uradalmából 100,000 forintja, az ökröndiből 150,000 frtja, a tinódiból 200,000 frtja; a gulyaiból 140,000 frtja; ebből elkölt évenként: kártyára 300,000 forintot, lovakra 100,000 forintot, hölgyecskék pezsgőztetésére 100,000 frtot, szivarra 50,000 frtot, kosztra 10,000 frt, külföldi csecsebecsére 100,000 frtot, kutyákra 150,000 frtot, — a többi mind nemes czélokra, irodalomra és művészetre, játékonyság gyakorlására szánja, — kérdés: mennyit ad egy ilyen gazdag, magyar főúr nemes és jótékony czélokra?

*

Egy ficsur gavallér, mondjuk Magyar Miska, a kinek se égen, se földön nincs több pénze a zsebében, mint egy árva forint, elmegy egy mulató-helyre azzal a szándékkal, hogy egy nemszeretem ismerősének, mondjuk:

Francia Victoriennak a tyükszemére hág, abból verekedés keletkezik s ő jól el döngeti azt; úgyde: Victorien nem hagyja magát, s dulakodás közben Magyar Miska kiüt két ablakot, kiüti egy pinczérnek a szemét, — ha már most egy-egy ablakot 50 frtra, a pinczér szemét 10 frtra becsülik: mit fizet összesen Magyar Miska? s mennyi marad neki a zsebében?

*

Van egy állam, mondjuk: M. Annak a bevétele évenként mondjuk tiz frt, a kiadása pedig húsz frt, nemcsak, hanem míg a bevétele állandóan csak tiz forint, addig a kiadása évről-évre szaporodik, tehát így: 20, 30, 40, 50 frt stb. Kérdés: ha ez ilyen matematikai pontossággal halad előre: az Úr Jézus Krisztus születésének hányadik esztendejében fogja kifizetni adósságait az az ország?

Szakállnövesztésre az egyetlen, legbiztosabb és legszilárdabb szer
Bosse Pál EREDETI MUSTACHES-BALZSAMJA.

A siker biztosítva 4-6 hét alatt.
 A bőre teljesen ártalmatlan. Bizonyítványok többé nem hozhatnak nyílvosszagra. *Szállítás titkariás mellett, utánvétel is.* Egy szelence *írt 1.80.* Kapható *Budapest*: Dr. Budai Emil, városi gysz. a «Sz. Háromság»-hoz, Városházter. *Bécsben*: Weis J. gyógyszerárban a «szerecsenhez» Tuchlauben, 2 szám

«Előbb»

«Most»

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékeltek.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER

legújabb égyényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
 kítűnő hatásának bizonyult köhögésnél,
 gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
 rutnál.

429

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

KREISZ SZÁLLODÁJA

«ISTVÁN FŐHERCZEG»-HEZ, BUDAPESTEN.

Mint hogy ezen szállodát, mely egész újonnan beburkoltatott és a lánchíddal szemben áll, megve tem, feladatomnak tartom, hogy ezen szállodát valamint vendéglőjét a főváros legolcsóbbiak egyikeként alakítsam.

Kényelmes külön családi helyiségek, minden utcái — valamint a Dunára fekvő szoba, előszobával van ellátva.

Egyes szobák 80 krtól feljebb.

Ellátás szobával együtt havonként 60 frttól feljebb.

Rainer József, igazgató.

ezelőtt «Europa» szálloda volt bérője.

«SIESTA!» Egy nagyon kényelmes szép nagy **karosszék** legtartósabb, bármily színű amerikai bőrből, **9 frtért** kapható Budapesten, Borotya-utca 8. szám alatt.

ARNSTEIN ADOLF, kárpitos.

Raktár kész kárpitbutorokban.

— Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. —

Kaszás István
 angol velocipéd raktára

BUDAPEST

VI. k., Rózsa-utca 84. sz.

Árjegyzékek bérmentve.

Brünni szöveteket

egy elegáns

tavaszi vagy nyári öltönyre
 3-10 méter azaz 4 hécsi rőf szelvényekben.

frt 4.80 ig n finom
 frt 7.75 legfinomabb
 frt 10.50 legeslegfin.

valódi gyapjúból,

valamint felöltő-szövetek, sima és selyemmel átszőtt kangarn, czérnázott mosószövetek uri- és fiúöltönyökre, méterje 55 kr, egyszerű szélességű, szétküld utánvétel a szolid és reel czégnél elismert

SIEGEL-IMHOF
 finom posztógyári rakára
BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: Minden szelvény hosszúsága 3 10 mtr és 155 ctm szélességű, tehát egy tökéletes uri öltönyre elegendő. Ezen czégnél ismert szoliditása kezeskedik a róli, hogy mintaszerint választott színűségű é színű árak szállítottak. Ezen szövetek olcsó árak és szép kiállításuk miatt elsőrendűek és minden más gyártmány felett, előnyben részesülnek. Kívánatra a fenti raktár bárkinek **mintákat ingyen és bérmentve küld.**

5575

Hazánk legkedveltebb szénsavdús

SAVANYUVIZE

A MOHAI

FORRÁS

AGNES

Ő fensége József főherczeg
és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendes italul szolgál.

Kítűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

— Legjobb asztali és üdítő ital. —

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Évi szállítás 2 millió palaczk.

Orsz. főraktár **Édeskuty L.,** m. kir. és szerb kir. udv. szállító
 Budapest: **Édeskuty L.,** m. kir. és szerb kir. udv. szállító
 Ugyanintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Elegáns

uri- és fiú-ruhák

a legjobb és legdivatosabb szövetekből, jól dolgozva, bámulatos olcsón, csak a 20 év óta fennálló, jó hírnevű

Presburger Vilmos
 czégnél

Budapest, Király-utca 26. sz.

	frt.
Felöltő.....	10—20
Mentschikoff	12—20
Öltönyök.....	12—24
Sacco	6—15
Nadrág	4—10
Fiúfelöltő.....	6—10
Fiú öltönyök.....	8—15
Gyermeköltönyök.....	3—8

Megrendelések mérték szerint finoman kiállitva. Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. Nagy választék posztó és gyapju szövetekben gyári áron.

MARGITSZIGETI GYÓGYFÜRDŐ.

Budapest főváros közvetlen közelében.

35° R. meleg artézi forrás — porcellán-, márvány-, kád- és kö-fürdők zuhany-készülékkel — nagyszerű kert — 300 teljes kényelemmel berendezett szoba, társalgási terem, kül- és belföldi lapok, posta, telefon távirda összeköttetéssel, naponta zen e.

Kóralakok, melyek ellen a margitszigeti hé viz kedvező eredménytel használható:

Köszvény — az ízületek, izmok, csont-hártya, ideghüvely, idült csúza. A csúz, köszvény, erőművi behatások, typhus után fellépő hűdés. — Zsábák. — Csontbántalmak, csontszűt, ízületi bajokat és külsértéseket kivéve elváltozások. — Fajdalmas hegek, méreveség, hűdés. — Bőrbántalmak. Altesti bántalmak. Méh- és hüvely-bántalmak. Még arra is figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy a

szigeten Borda-féle legjobb rendszerű **villamos fürdők** rendeztettek be, melyek a köszvényes, csúzos és idős bántalmak valamint a hűdés és az Ischia fürdészeti kezeléseiben igen hathatós segéd-gyógyeszközt képez. — A héviz belsőleg eredménnyel használható: idült gyomorhurutnál és alhasi pangásoknál. A szigeten van gyógyszerár, ellátva mindenemű ásványvízzel. Rendelő orvos: **Dr. Verzár.**

Bérleteknci ugy a fürdő mint a menetekyek együttes váltásánál árleengelés. A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatánál és a menetekyeknél előnyben részesülnek. A fővárossal óránkint kétszer közlekedés.

A fürdő-idény tartama május 1-től október 1-ig.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában.

Budapest.

A margitszigeti felügyelőség.

Hirdetések

e lap részére fölvetetnek kiadóhivatalunkban Budapest, Kecskeméti-utca 6.

A Gleichenberg

melletti

a legjobb, legtisztább és

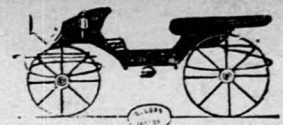
legolcsóbb szénsavdús savanyúviz,

mely borral vagy gyümölcs - szörppel vegyítve

kitünő üdítő italt nyújt.

A légzési szervek és a gyomorhurutainál ugyszinte hólyagbajoknál a legjobb sikerrel használják. Kapható minden fűszerkereskedésben és vendéglőben. Magyarorsz. főraktár:

Schleinz Károly és társainál 576
BUDAPEST, VIII., Stáció-utca 47. szám.

A legnagyobb kocsirak-tár Magyarországon.

Pár száz új kocsi, valamint halottas kocsik, a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig igen kedvező feltételű részletfizetés mellett is eladók. A kocsik szilárdságáért, a gyár felelőséget vállal. Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 6243

BOGDÁN JÓZSEF,
kocsigyáros Budapest, IX.,
páva-utca 10. szám.

Északi tengerfürdők és légyógyhelyek

Körülbelül 40 k kilométer hosszú, egyenes part, folytonos hullámzás, teljesen szabad életmód, mérsékelt árak. Julius 1-éig, és szeptember 1-től szállodák és magánlakásokban 1/3-addal olcsóbb. 1884-ben 2900, 1885—3600, 1886—4300, 1887—5400 vendég fordult meg.

Újonnan berendezett: Gözuti-tengertől a fürdőig. Hajózás és vadász-sport. Új nagy meleg fürdőház gőzfürdővel. Fürdőgyógytár Westerlandban.

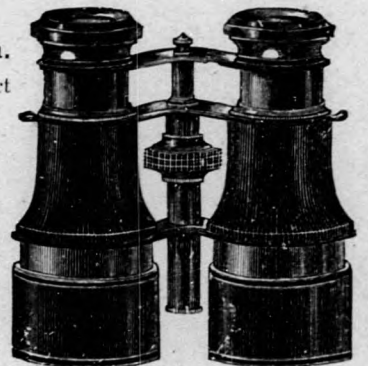
Sylt fürdő képes leírása minden könyvkereskedésben. Prospektusok és uti tervek küld a fürdői azgatóság j Westerlan j-Sylt.

CALDERONI ÉS TÁRSA

LÁTSZERÉSZEK

BUDAPEST, Váci- és Deák Ferencz-utca sarkán.

Kettős tábori látszővek fekete bőrral bevonva és szíjjal ellátott tokban	1) frt
Kisebb aiakban	7, 8 "
Kettős tábori látsző szemernyőkkel és kemény tokkal	10, 12 "
Ugyanez nickellel bevont összekötő részekkel	12, 15 "
Kettős tábori látszővek a leg. minőségűből s különféle finom kiállításokkal	16, 20, 25, 30 "
Zseb-Aneroid magasságmérési légsúlymérő, melyen a magasságok közvetlen leolvashatók	5, 6, 8, 10, 15, 20 "
Kis zsebhőmérők 8—10 cm. hosszú	1, 1.50, 2 "
Zseb-iránytűk erős fémgöglárványokban	50, 75 kr, 1, 1.50, 2 "
Zseb-nagyító-üvegek	50, 1, 1.20, 1.50, 2 "
Színes védszemüvegek és orresiptető szürke vagy kék üveggel	1.50, 2, 2.50, 3 "
Szemüvegek legújabb szerkezettel igen finom üvegekkel	2, 3 "
Távcsővek	5, 6, 8, 10 "
Megvizsgált és hivatalos bizonyítvánnyal ellátott orvosi maximum hőmérők	3.50 "
Közönséges orvosi lázhőmérők	1.50, 2 "

Képes árjegyzékek bérmentesen küldetnek.